

Česká školní inspekce se při inspekční činnosti zaměřovala zejména na četnost využití individuálních výchovných programů v základních školách, jejich personální zajištění, průběžné vyhodnocování a efektivitu a přístup zákonných zástupců žáků k těmto programům. V rámci obecnějšího přístupu k rizikovému chování žáků se Česká školní inspekce zabývala také využitím třídnických hodin a třídních pravidel a také pedagogickými a kázeňskými opatřeními uplatňovanými u žáků s výchovnými problémy.

2 Zjištění

2.1 Individuální výchovné programy

2.1.1 Využití individuálních výchovných programů

Česká školní inspekce se při monitorovacím elektronickém zjišťování provedeném v září 2016 zaměřila na stanovení počtu využitých individuálních výchovných programů v posledních třech školních rocích a na podobu, jaké ve školách nabývají. Zjištěné informace byly základem pro navazující inspekční činnost, neboť až díky nim bylo možné sestavit vzorek škol, které mají s realizací individuálních výchovných programů nějakou zkušenost. Na tomto místě je třeba poznamenat, že velké množství škol při vykazování zaměřovalo individuální výchovné programy za individuální vzdělávací plány, což ukazuje na dosud slabé povědomí, které školy o existenci a účelu individuálního výchovného programu jako nástroje k řešení rizikového chování žáků mají.

Ze všech běžných základních škol využil individuální výchovný program poměrně malý podíl škol – celkem alespoň na jednom stupni využilo individuální výchovný program 578 škol (16,7 %). Ze škol, které program využily, to bylo na 1. stupni v 366 školách a na 2. stupni v 398 školách (některé školy využily individuální výchovný program jen na jednom stupni, jiné na obou stupních). Individuální výchovné programy realizovaly častěji plně organizované školy.

Z porovnání krajů vyplývá, že nejvíce škol využilo individuální výchovné programy (alespoň jeden program bez ohledu na stupeň vzdělávání) v Praze (25,2 %), Středočeském (20 %), Jihočeském (19,3 %) a Pardubickém kraji (18,6 %), naopak nejméně v kraji Karlovarském (4,7 %), Plzeňském (11,1 %) a na Vysočině (11,5 %).

Průměrný počet individuálních výchovných programů, které školy v uplynulých třech školních letech využily, zobrazuje následující tabulka.

Tabulka č. 1 Průměrný počet individuálních výchovných programů (na školu – stupeň) v posledních třech školních rocích

Školní rok	1. stupeň	2. stupeň
2013/2014	1,8	2,1
2014/2015	2,4	2,7
2015/2016	2,8	3,4

Školy, které využily v posledních třech školních letech individuální výchovné programy, realizovaly v průměru 2 až 3 programy na každém stupni, přičemž vyšší průměrný počet programů byl uplatněn na 2. stupni. Z tabulky je patrný nárůst průměrného počtu využitých individuálních výchovných programů v čase.